

Pastoraal slotwoord n.a.v. Jesaja 52:7

Ds. K. ten Klooster

Samenvatting

De zin van dit profetische Woord doelt in de eerste plaats op de verlossing van Israël uit de Babylonische ballingschap. Dat was een goede boodschap. En u weet die verlossing uit Babel is een afbeelding van de bevrijding van Gods Sion uit de gevangenschap van de duivel die onder het Koninkrijk van de Messias in de dagen van het Nieuwe Testament gewerkt zou worden. De verlossing door Jezus Christus uit het diensthuis van de zonde. Er is hier dan ook sprake van een vreugdestem, van gejuich! Daartoe wordt Israël, Sion, Jeruzalem opgewekt. En hoezeer Israël daarin ook een eigen plaats heeft, het is de belichaming, de schaduw, ook de aanvankelijke openbaring zelf, van het volk, van de stad, van de gemeente die de Heere Zich van eeuwigheid tot een huis, tot een woning heeft verkoren. Hij openbaart daarin Zijn heerlijkheid. Daarin doet Hij Zijn zaligheid in de aanbidding van de liefde smaken. Van dat Jeruzalem, van die heilige Stad bracht de Heere bij de verwoesting die over het eerste paradijs kwam, de belofte, het beginsel in de toezegging van het zaad van de vrouw. Om dat Jeruzalem, om die heilige Stad was het de Heere al de eeuwen te doen. Die stad, die fundamenten heeft, van Wie de Kunstenaar en Bouwmeester God is, was het voorwerp van de verwachting van Gods heiligen op aarde, sinds Kaïn zijn stad bouwde en Babel zijn toren. Naar dat Jeruzalem, naar die heilige stad, ziet in de aanvankelijke openbaring van Jeruzalem op aarde het leven dat uit God is, uit. En dat al de tijden door en tot het einde toe, biddend en strijdend: Ja, kom Heere Jezus!

Hier dan zegt de profeet: o Sion, ik heb een heerlijke boodschap voor u. Ik kondig de verlossing aan. Ik ben een bode, een gezant, een boodschapper van goede tijding. Dat hier ook klinkt, profetisch, de boodschap van de verlossing door Jezus Christus, blijkt uit wat Paulus schrijft in Romeinen 10. Daar haalt hij dit Schriftwoord aan en past dat toe op de verkondiging van het Evangelie. De dienstknechten die de heilsboodschap verkondigen, worden door Hem geroepen en gezonden!

Het Woord roept uit de verstrooiing, uit de puinhopen, uit de diepte, uit de dood: waak op, waak op, trek uw sterkte aan o Sion, trek uw sierlijke klederen aan o Jeruzalem. Al hoger klimt hier in Jesaja's profetie het Woord van de Heere. Let er op dat we hier Jesaja 52 hebben. Het Lam, ter slachting geleid, is in het gezicht en zal door het Woord ontdekt worden (hoofdstuk 53). Dat Lam van God is in het Jeruzalem van de oude dag, zoveel het vlees en de schaduw aangaat. En Jeruzalem moet door recht verlost worden. Daarom slaan de golven van het oordeel van God telkens over Jeruzalem heen. Daarom is er de voet van Egypte, is er de verstrooiing van Assur, de ballingschap van Babel. In het Lam van God dat door het heilig recht wordt verteerd, openbaart zich de heerlijkheid van de Heere. Als dat heilig Godslam Zijn ziel tot een schuldoffer stelt, komt het heilige zaad op. In de ontsluiting van dat Woord openbaart de Heere Zijn heiligheid en gerechtigheid over het vlees dat Hij aanneemt. Maar Hij ontsluit ook daarin Zijn genade, Zijn liefde, Zijn leven. Dat Woord onthult het Lam van God. In de ontsluiting van dat Woord – in de kracht van Zijn Geest – roept Hij Zijn volk uit de dood in het leven. Hij roept ze uit de wereld tot Zijn dienst, uit de strijd en het lijden, tot de zaligheid en de heerlijkheid. En waar wij de stem van de Heere in de openbaring van het Lam van God als het offer naar de Schriften mogen horen, daar worden wij schuldenaars voor God, daar zeggen wij: Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig, daar vluchten wij tot het Lam, daar verwelkomen wij met een gebroken hart dit lieflijk Evangelie. Dan zijn wij van Godswegen getroost en strekken ons naar de toekomst des Heeren.

Welnu: hoe lieflijk zijn de voetstappen van hen die dát verkondigen. Die het Lám verkondigen. Hoe wonderlijk, hoe lieflijk is het dat God ménsen zendt, met deze wel zéér goede boodschap. Góð zendt Zijn herauten. God werkt in hen bereidheid. Zoals ook bij Jesaja zelf. Vanuit de herstelde betrekking kwam (en komt!) de roeping om boodschapper te zijn. Anders niet. Jesaja ziet hier in de geest de

gezanten over de bergen wandelen om het volk aan te kondigen dat het uur van de verlossing heeft geslagen. Op de bergen moet elke rechtgeaarde verkondiger ook nu nog wandelen. In het hoge en het heilige moet hij met geest en hart verkeren. Wie afdalt in de vlakte van het alledaagse en het vulgaire, miskent zijn roeping als gezant van de Allerhoogste. Alles wat de dienaar van het Evangelie zegt, moet het kenmerk dragen van de wijding van de hoogte, waar de lucht zuiver is, het gezicht ver, de hemel nabij.

Met welke boodschap komt de profeet? In de 1^e plaats is het een boodschap van vrede. Vrede is verzoening, rust, vriendschap, vereniging en ziet op het tegengestelde van oorlog. Hoe dan ook doet de boodschapper vrede horen. De boodschap die hij brengt heeft dat als doel. Eerst en vooral vrede met God. Vrede voor mensen die leven op voet van oorlog met Hem, hun Schepper. Vrede voor vijanden. Vrede door Hem, Die onze Vrede is: Christus Jezus de Heere.

Als het Woord komt, schijnt het allermint lieflijk. Want in het Woord is wel de Christus, het Lam, de Priester, maar ook de Profeet. Waar Zijn Woord komt snijdt het diep in. Want het ziet de wereld die in het boze ligt, de verdorvenheid van het menselijk geslacht. Het ziet de onbekwaamheid tot het goede, de macht van het kwade, de toorn van God en de straf naar Zijn rechtvaardig oordeel; het ziet de onmogelijkheid bij de mensen; het ziet de ontwikkeling van de wereld door alle eeuwen heen; het ziet het werk van de overste van deze wereld, met al zijn geestelijke boosheden, met de overheden en de machten en de geweldhebbers van deze wereld en van de duisternis van deze eeuw; het ziet tot aan het einde van de tijden al de ongerechtigheid en al de ellende. Het profetische Woord van God verbloemt niets van dat alles, maar ziet het en noemt het en roept het uit. Het maakt Israël zijn ongerechtigheden bekend en het huis van Jakob zijn zonde. Het stopt alle mond opdat de hele wereld voor God verdoemelijk zij. Het ontbloot, het beschuldigt, het werpt onder het oordeel, het neemt alle hoop weg, het snijdt alles af. Het is een Woord van gerechtigheid en gericht; een Woord dat vuur op de aarde werpt en beenderen verbrijzelt.

Het vlees kan dat Woord dan ook niet dragen, verdragen. Daarom is Henoeh om dat Woord van God benauwd, Noach bespot. Daarom staat alles op tegen Mozes en tegen Gods heilige Wet. Jeremia, die de verwoesting van Jeruzalem profeteert, wordt als een verrader door zijn volk in de kuil geworpen. Jeruzalem, Jeruzalem gij die de profeten doodt en stenigt. De Christus is om het Woord gekruisigd. Het Woord is de steen des aanstoets. Maar het Woord is niettemin lieflijk in zijn komst. Het kent de Heere en Zijn welbehagen. Het kent de Christus en Zijn werk, Zijn bloed en Zijn kroon. Het kent het werk van de Heilige Geest. Daarom komt het Woord met vrijmoedigheid, met beslistheid, met kracht. Wat is er lieflijker en wat verheugt de ziel meer, dan deze vrede? Vrede met God en van daaruit vrede met de weg die de Heere met ons gaat en ook vrede met de naaste. Welke boodschap zal meer het hart verheugen, als het ontdekt aan de diepste nood die boodschap hoort en verwelkomt?

Zeg maar eens – en dat is het 2^e – of die boodschap van vrede geen goede boodschap is. Die goede boodschap die inzet bij God en in zich heeft de zegen die alleen goed is. Wat was Jakob de aartsvader dankbaar, verheugd en blij toen hij hoorde dat zijn zoon Jozef nog leefde. Hoe dankbaar zijn we als de arts ons een bericht brengt dat we na gedaan onderzoek niet die ziekte hebben, waarvoor we vreesden! Maar welke boodschap weegt op tegen de boodschap van het heil in Christus? De boodschap van verzoening en van vergeving en van vrede met God. Zouden de voeten van hen die die boodschap brengen niet lieflijk zijn? De bevrijding en de verlossing van al die dingen die Gods toorn over de mensen brengen? Het is toch veel meer, veel dieper en rijker dan het bericht van de arts, dan de bevrijding uit de Babylonische gevangenschap?

Hopelijk weten we dat uit ons eigen leven. Door de goedertierenheid van de Heere overweldigd te worden. Het niet op te kunnen dat de Heere overkomt. Dat we instemden met de dichter: ik lag

gekneld in banden van de dood. Dat er was de roep uit de diepte, gericht op het hart van Gods ontfermingen. Dat de Heere overkwam, mijn verbroken hart die góede boodschap mocht verwelkomen. Dat ik in de ruimte werd gezet. Die geestelijke verlossing, dat de Heere goed is. Alleen maar goed is. En nog een keer, dat we vandaaruit ook werden geroepen om dat heil te verkondigen. Dat te laten horen. De uitwerking van de zaligheid door Jezus Christus. Breed en diep, vol en rijk. In God is ál mijn heil en eer. Daarom boodschapt Zijn heil van dag tot dag. In het openbaar en bij de huizen. Het heil van de Kóning.

Dat is het 3e. Want de brengers van de goede boodschap, van de vrede, van het heil, zij zeggen tot Sion: Uw God is Koning. Deze opeenstapeling van woorden willen één ding zeggen. Jezus Christus is onze eeuwige Koning. Hij is tot Koning gezalfd over Sion. Als Koning is Hij geboren. Als Koning heeft Hij geleefd. Als Koning is Hij gestorven, het stond op Zijn kruis. Maar bijzonder is Hij als Koning op Zijn troon gezeten aan de rechterhand van de Vader. Hij regeert. Zo moet Hij erkend worden. Hij is een groot Koning en bij een groot Koning hoort een groot leger. In de veelheid van de onderdanen is Zijn heerlijkheid. En deze Koning, Hij gaat door Zich Zijn gemeente te vergaderen door Woord en Geest.

Daarom gaan de gezanten, de herauten uit, met het Woord van de Koning. Zij proclameren Zijn heerschappij. Opdat mensen voor de Koning buigen. En zich door de overmacht van de Heilige Geest voegen bij de onderdanen. We moeten wel beseffen, dat wie deze Heere en Christus als Zaligmaker erkent, zal Hem ook als Koning onderworpen zijn. We kunnen niet met een beroep op de zgn christelijke vrijheid denken dat alles kan en alles mag. En dat we onze eigen gang kunnen gaan. Geen heiligheid geen hemel. En de kinderen van God zeiden de oude puriteinen, hebben hun Heere en God lief om de schoonheid van Zijn heiligheid.

Dat Christus Koning is, dat Hij het voor het zeggen heeft en alle macht heeft in hemel en op aarde is pijnlijk voor het vlees. Mijn haan kraait geen victorie, ik ben koning af. Mijn troon en mijn rijk gaan eraan. Christus is Koning. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. Hij regeert en zal Zijn almacht tonen. Dat heeft ook in zich de diepe vertroosting dat Hij álle dingen leidt. Dat de zaken vast liggen in Zijn hand. In het grote wereldgebeuren om ons heen. Rust mijn ziel uw God is Koning! Maar ook in het persoonlijke leven, in de gangen en leidingen die Hij houdt. Hij heeft de sterren, Zijn dienaren, in Zijn rechterhand. Hij heerst en Hij moet heersen, ook in het ambtelijke en kerkelijke leven.

Het is een grote zaak dat God Zijn profeten zond tot Zijn oude bondsvolk, met die goede boodschap. Maar hoeveel groter is het dat God de vervulling ervan zo lieflijk laat uitzeggen. Hoe klinkt het Woord van de hoogste Profeet en Leraar: Uw ogen zijn zalig omdat ze zien en uw oren omdat ze horen. Want voorwaar Ik zeg u dat vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien de dingen die gij ziet en hebben ze niet gezien; en te horen de dingen die gij hoort en hebben ze niet gehoord. Wat een geweldige zaak is het dat deze boodschap ook tot ons is gekomen. En dat God ook naar hier Zijn gezanten heeft gezonden met het Evangelie en dat Hij ze nog steeds zendt met het Evangelie van de Heere Jezus Christus. Wat een onuitsprekelijk voorrecht in Zijn dienst te staan. Het Evangelie van de volle en vrije vergeving van de zonden te verkondigen op grond van Zijn volbrachte werk. Het Evangelie voor armen en ellendigen. Het Evangelie van de rijke Christus voor een arme zondaar. Het Evangelie van de hemelhoge zaligheid in Hem, in Hem alleen. Het ruime Evangelie van de smalle weg.

Zeg het maar op die hoge berg en zeg het maar op de kansel en vanachter de katherder, zeg het maar in het openbaar en bij de huizen: uw God is Koning. Laat het klinken, rusteloos, en dring maar aan: deze God heeft geen lust in uw dood. Verkondig het: laat u met God verzoenen. Predik het Woord, zo vermaant Paulus zijn geestelijke zoon Timotheus, houd aan, tijdig, ontijdig, weerleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Verkondigen met een laatste ernst, als een stervende tot stervenden. Dan mag, dan zal er het gebed zijn of de Heere ons een mond wil geven om te spreken, wijsheid wil

geven om te handelen, te gaan in Zijn weg. Bedenk dat Paulus ook ergens schrijft: wee mij indien ik het Evangelie niet verkondig. En het is mij geen roem, want de nood is mij opgelegd.

Verkondigen, het Evangelie van de vervulling: Christus en Zijn vrede, Christus en Zijn heil, Christus en Zijn Koninkrijk. Het komt naar ons toe, altijd weer, we hebben onszelf te beproeven. Het maakt de verkondiging krachteloos als we zelf geen deelgenoot zijn van die goede boodschap. Wij moeten ook onszelf preken en leren wat wij anderen preken en leren. En het is heel wat eenvoudiger 1000 preken te houden tot een ander dan één tot onszelf. Wij hebben voorbeelden te zijn in woord, in wandel, in liefde, in de geest, in reinheid. Ik weet wel, het is allemaal onvolkomen. Wij zijn ook niet van die lieverdjes. In een mens zit een vat vol hoogmoed. In een dominee zitten er minstens 2 of 3, zei wijlen ds. Boer. Als we het verstaan roepen we het uit met Paulus: wie is tot deze dingen bekwaam? Maar dan is daar de Heere, de Koning. Onze bekwaamheid is uit God. Hij doet ons altijd triomferen in Christus.

Zo trekt Christus Zijn spoor. Zo mogen wij de vrede en het heil verkondigen. Al zijn er nog zoveel beroerders in Israël. Al komt er nog zoveel tegen in en hebben wij onszelf niet mee. Dat toch onze voeten lieflijk zullen zijn. Geschoeid met de bereidheid van het Evangelie van de vrede. Verkondigen, maar niet zonder onderscheid. Valse profeten spreken van vrede, vrede en geen gevaar. Dan zijn er de gerusten in Sion. Onbekeerde en onboetvaardige zondaren moeten wakker geschud worden, hun vrede verstoord. Wie mensen wil behagen is dan ook geen dienstknecht van Christus. We hebben aan Sion te verkondigen dat Christus Koning is. We hebben te tonen de schoonheid en de rijkdom, de heerlijkheid van deze Koning. De voorrechten en de goederen van Zijn rijk. De wetten van dat rijk, om de onderdanen op te roepen Hem gehoorzaam te zijn.

Het volle Woord van God komt, om te roepen de dingen die er niet zijn alsof ze waren. De bediening van het Woord ontsluit de volle raad van God en roept verlossing uit, heil en leven en vrede. En zo komen al Gods kinderen tot ontdekking, komt het erfdeel des Heeren tot geloof en bekering. Zó komt de benauwde tot ruimte, de gebondene tot vrijheid. Zo wordt de liefde geboren, het loflied opgewekt, de gemeenschap gekweekt. Zo wordt het volk van God, heel de Kerk des Heeren tot de bloei en de vrucht van het leven gebracht in de dienst van de Heere. Zo geloven wij, zo spreken wij.